

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2450/2023
11.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Голубовић, адвокат из ..., против тужене „NLB Комерцијална банка“ а.д. Београд, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 314/23 од 03.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 314/23 од 03.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 314/23 од 03.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 314/23 од 03.02.2023. године, у делу који се ревизијом побија, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 157/22 од 07.06.2022. године у делу којим је тужена обавезана да тужилји исплати на име накнаде штете за неисплаћене награде за 2011. годину износ од 2.343.706,86 динара са законском затезном каматом почев од 25.05.2015. године до исплате, за 2012. годину износ од 554.603,51 динара са законском затезном каматом почев од 24.05.2016. године до исплате и за 2013. годину износ од 58.475,17 динара са законском затезном каматом почев од 17.05.2017. године до исплате, као и да јој надокнади парничне трошкове у износу од 493.150,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведеног дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију у складу са чланом 404. ЗПП,в из свих законских разлога.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом, на основу члана 14. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 75/14), обавезана је тужена да тужиљи, запосленој, исплати награду из добитка у пословању, на подлози утврђења да су по прописаној и спроведеној процедури испуњени услови за исплату ове награде предвиђене закљученим Анексом уговора о раду између странака. Врховни суд је у идентичној чињеничној ситуацији већ исказао правно становиште о постојању основа захтева за исплату награде из добити (ЛТИ) за 2011, 2012. и 2013. годину у пресуди Рев 3642/2023 од 03.02.2023. године, па пошто не постоји потреба за разматрањем правних питања ради уједначавања судске праксе, нити су испуњени други законом предвиђени случајеви у којима је предвиђена могућност изјављивања посебне ревизије, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је увек дозвољена по одредби члана 441. ЗПП само у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, док је у споровима у којима је постављен имовинскоправни захтев за дозвољеност ревизије меродаван режим из одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба којом је поступак инициран дана 12.04.2018. године, преиначена је поднеском од 10.08.2020. године, којим је уз првобитно постојећи постављен и евентуални тужбени захтев о коме је правноснажно одлучено побијаним делом пресуде. Вредност побијаног дела пресуде по члану 28. ЗПП је 2.956.785,54 динара. На дан преиначења тужбе према средњем курсу Народне банке Србије од 117,57 динара за 1 евро ова вредност представљала је динарску противвредност 25.149 евра.

Ова вредност предмета спора не прелази имовински цензус који је потребан за дозвољеност ревизије, па је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**